

କାନ୍ଦାକୁ କହିବା ସ୍ଵର୍ଗ ଶାସନ

ସୌମେନ୍ଦ୍ର ଜେନା

ବ୍ୟୟ ବହୁଳ ନିର୍ବାଚନ ଏବଂ ତୁଷ୍ଟିକଣଣ ରାଜନୀତି ଯୋଗୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଭୋଗ କିଶୁଭ୍ରତୀ, ସେମାନେ
ଲୋକଙ୍କ ସେବକ ହେବେ କିପରି । ସେହିଭଳି ଟଙ୍କା ଦେଇ ଚାକିରା ହାସଳ
କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ବା ବିମା ଲାଗରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ମାନସିକତା
ରଖୁବ କି ! ବ୍ୟତିଚାରର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହିଁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଭୋଗ, ଚାକିରା କିଶିବା ।
ପଢ଼ନ୍ତି ଠିକ ଚାଲିଛି କୁହୀଯାଉଥିଲାବେଳେ ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟ ନିଆରା । କାରଣ
ଆଜିକାଲି ରାତିପାହିଲେ କେହି ନା କେହି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଦୂର୍ନୀତିଗ୍ରୁଷ୍ଟ
ଭାବେ ଧରାପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କୋଟି କୋଟି ନଗଦ ଟଙ୍କା, ସୁନା ଗର୍ଭଣ
ଓ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ ହେଉଛି । ସରକାରୀ ଭାବେ ସ୍ବର୍ଗ ବେତନ ପାଇଥିବା
ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ କିପରି ବିପୁଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିଲା ତାହା ହିଁ
ଅସଲ କଥା । ଏମାନଙ୍କୁ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ଆହରଣ ବିଦ୍ୟା, ସୁରକ୍ଷା କିଏ ଦେଉଥିଲେ ?
ରୋଗର ମୂଳ ନଖୋଜି କେବଳ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଭାବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପଦନ
ନାଁରେ ଧରିବା ଓ ପରେ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ଯୋଗୁ ଦୂର୍ନୀତି କରିବାକୁ ସାହସ
ମିଳିଛି ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ ଏତେ ଏତେ ଦୂର୍ନୀତି କରିବା ସହଜ
ହୁଅନ୍ତାନାହିଁ । ଯିଏ ଦୂର୍ନୀତି କରୁଛି, ତାର ସିଂହଭାଗ ନିଷୟ ଉପରେ କାହାକୁ
ଦେଉଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଳମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆୟାଉଛି ।
ଅଥର ଧରାପଡ଼ୁଛନ୍ତି କର୍ମଚାରୀ, ତାହା ପୁଣି ଅଧିକ ତଳ ଫୁର । ଉପର ସ୍ତରରେ
ଯିଏ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଚେର ଭିତରେ ଓ ସେମାଏ ପହଂଚିବା ସହଜ ହେଉନାହିଁ ।
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ବିଳମ୍ବିତ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଦୂର୍ନୀତିଗ୍ରୁଷ୍ଟ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ
ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଡ଼ର ସମୟ ପଇଯା'ଛି । ପରେ ସାଧାରଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମୁହଁ
ତାଙ୍କିବାକୁ ପଢ଼ିନାଥାଏ । ଧାରେ ଧାରେ ଲୋକମୁଖରୁ ଦୂର୍ନୀତିଗ୍ରୁଷ୍ଟଙ୍କ ଲମ୍ବ ତାଲିକା
ହୁଜି ହୁଜି ଯାଏ । ହେଲେ ସେମାନେ ସ୍ଵଳ ବିଶେଷରେ ଚାକିରିକାଳରେ ରୋଜଗାର
କରିଥିବା ଅର୍ଥ ଫେରିପାଆନ୍ତି ଓ ପରେ ରାଜକୀୟ ଜୀବନ ଜିଅନ୍ତି । ଏଥୁରେ
ତାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ କମିବା ବଦଳରେ ତେବେ ବଢ଼ିଯାଏ, ସେମାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମଣିଷ
ତାଲିକାରେ ସ୍ଥାନ ପାଆନ୍ତି । ଅବସର ପରେ ସଞ୍ଚିତ କଳାଧନରେ ରାଜନୀତି, ଶିକ୍ଷ
ଅନେକ କିଛି କରିବାପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି । ଗଲା ବାଟ ଅନେକ ରହିଥିବାରୁ
ଦୂର୍ନୀତିରେ ଯେଉଁମାନେ ଲିପୁ ସେମାନେ ସହଜରେ ଖୟିଯିବାର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ
ପାଇଥାନ୍ତି । ସାଧାରଣରେ ଦୂର୍ନୀତିଗ୍ରୁଷ୍ଟ କଟୋର ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ବୋଲି ଯେଉଁ
ଧାରଣା ରହିଛି ତାହା ସବୁଠି ଠିକ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ବିଚାରଧାରାରେ ଦେଶ ସାରା
ଏଭଳି ଅସଂଖ୍ୟ ଦୂର୍ନୀତିଗ୍ରୁଷ୍ଟ ନିଜର ଜାଲ ବିଛାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ
ଦୂର୍ନୀତି ବିରୋଧରେ ଏକ ସପ୍ତାହ ପାଳନ କରାଯାଉଛି, ହେଲେ ଦୂର୍ନୀତି କମ୍ପନୀହିଁ
କାହିଁକି ! କାରଣ ଦୂର୍ନୀତି କରିବା ଲୋକ ପଛରେ କାହାର ନା କାହାର ଦୃଢ଼
ସମର୍ଥନ ରହିବା କାରଣରୁ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ।
ଏହି ଅଦୃଶ୍ୟ ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ଦେଶ ଖୋଲକର ଅସଲ

ଏ ତାହାର ଅସଲ କଥା ସାଧାରଣ ଜନତା ଏଯାଏ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ
ଯୋଜନାରେ ମିଳୁଥିବା ଅନେକ କିଛି ଘରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ବି ଭାବନାହାନ୍ତି ଯେ ମାଗଣା ମିଳୁଥିବା ଚଙ୍ଗା, ପଦାର୍ଥ ବା ଅନ୍ୟ କିଛି
ଉଷ୍ଣ କେଉଁଠି । ଦୁନିଆରେ ମାଗଣା ଦେବା ଭଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି ସମ୍ବ
ଯିଏ ଦେଉଛି ସିଏ ନିଜ ସାର୍ଥ ପାଇଁ ଦେଉଛି ଓ ଏହାର ଭରଣାକାରୀ
ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଇଛି । ସେହି ଅନ୍ୟ ଭରଣାକାରୀ ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ର ହେବ କିପରି ।
ତିରିର ଚକ୍ରବ୍ୟହରେ ହନ୍ତସନ୍ତ ଜନତା ଏଯାଏ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ଯେ, ସରକାର
ବାଷ୍ପକୁଣ୍ଡ ତାହା ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସ ଚଙ୍ଗା । ଏଥୁରେ ଦେଶ ଚାଲୁଛି, କିକାଣ
ଖର୍ଚ୍ଚ ଚାଲିଛି । ସାମଗ୍ରିକ ଭାବେ ଦେଖୁଲେ ଦଳ ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ବତାଇବା
ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ନିଜର ପାଣ୍ଡ ବତାଇବା ଏବଂ ଏହି ଅର୍ଥ
ର ଭୋଟ ହାସଲ କରିବା ହିଁ ଆଜିର ରାଜନୀତିରେ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ବାହିନୀ । ଏଥରେ ମର୍ବାଗେ ରହିଛନ୍ତି ଶାମର ସମବାରେ ଥରା କଲ ରହିଛନ୍ତି ।

କେତେ ମାଗଣୀ ବାଣୀ ପାରିବ ତାହାକୁ ନେଇ ସମସ୍ତ ଦଳ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ମାଗଣୀ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ଭୋଗର ତାଙ୍କୁ ଯେବେ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ଦେଶର କି ରାଜ୍ୟର କେତେ ଷତି ତାହାର ହିସାବ ହେଉନାହିଁ । ସାଧାରଣଜନତା ସବୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷା ହେତୁ ମାଗଣୀ ଖାଇବା ବର୍ଜନ କରୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜେ ବେଳେ ଚିତ୍ତ କରିପାରିବେ ସେବନ ହୁଏତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ । ମାତ୍ର ୨୦୧୧ ମାନସିକତା ରଖୁ ସାମାନ୍ୟ ସୁରିଧା ପାଇଁ ନେତାଙ୍କୁ ହାଁ ଜା କହୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅସମ୍ଭବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଆମର ଅଧିକାର ଓ ସମ୍ପର୍କରେ ସତେନ ହୋଇପାରିନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାଶ ନାଁରେ ହେଲିଗଲା ଗାଲିଥିବ । ସାଧାରଣ ଜନତା ଯେଉଁଦିନ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ତ ସମ୍ପର୍କରୁ ଚିକସ ବାବଦରେ ସରକାର ଅନେକ କିଛି ପାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ର ସର୍ବଦା ଜନତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପରଦାୟ । ହେଲେ ଜନତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଲରେ ରହି ସରକାର ଯୋଜନା ନାଁରେ କିଭଳି ରାଜକୋଷରୁ ଅର୍ଥ ବ୍ୟଯ ତାହା ସାଧାରଣ ଲୋକ ବୁଝିପାରିନାହିଁ । ତେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ରେ ଖୁସି ଯେ, ସରକାର ତାଙ୍କୁ ମାଗଣୀ ଚାଉଳ, ଛତା, ଜୋତା ଭଳି ଯୋଜନା ଜରିଆରେ ଅର୍ଥ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରାଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଦେଶ ର କେତେ ଚଙ୍ଗା କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି ସେକଥାରେ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ରମ ନଥୁଳା ନେହୁଁଏ । କାରଣ ସ୍ଥାନତାର ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ପରେ ଦେଶର ଗରିବୀ ହଟିନାହିଁ । ୨ ଶିକ୍ଷା, ସାମ୍ପ୍ରଦୟ ଓ କୃଷି ଉପରେ ଫୋକସ କରାନ୍ତୀଯାଇ କେବଳ ଗରିବଙ୍କ ନରାୟାତ୍ତିରେ । ଯଦିଓ ଏହା ଭଲ ପଦକ୍ଷେପ ତେବେ ଏହି ଗରିବୀର ଧାରା ୧ କେତେବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିବ । ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ଧରି ଗରିବଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ଯୋଜନାର ସୁଫଳ ଯଦି ଗରିବଙ୍କୁ ମିଳୁଥାନ୍ତା ତେବେ ମାଗଣୀ ନା ଭଲ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁନାଥାନ୍ତା । ଯେଉଁ ଅର୍ଥରେ ୨ ସାମଗ୍ରୀକ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଭାରତ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ, ଶକ୍ତି ଭାବେ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥିତ କରିପାରିବ ସେବନ ବୁଝିବାକୁ ଯେ ଦେଶରେ ସଠିକ୍ ବିକାଶ ଚାଲିଛି । ନଚେତ ଗରିବଙ୍କୁ ମୋହରା କରି ରାଜନୀତିର ଚକ୍ରବ୍ୟହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖୁ ଏବଂ ବାନ୍ଧିବ ତଥ୍ୟ କୁରେର ରଖୁ ନିଜ ମଞ୍ଜିରେ ଶାସନ ଚାଲାଇବାକୁ ନିରାପତ୍ତ ଶାସନ ବୋଲି ବି କହିଦେବନାହିଁ । ଦଳୀୟ ଭାବିକ ଯୋଜନା ଓ ଏହାର ଲାଭ ନିର୍ଭର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ କେବେ ସ୍ଵର୍ଗ ଶାସନ କୁହାଯିବନାହିଁ ।

ମୁୟନ୍ତିକରେ ମାଦି

ଦିନରେ ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସବୁଠୁ
ଅଧୂକ କ୍ଷତିଗୁଣ୍ଠ ହେବେ । ଏହାଛତା
ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୂର୍ବଳ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ
ସହାୟତା ଦେବା ଆଳରେ ଚିନ
ଯେପରି ସେହି ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ
ରଣୟତାରେ ପକାଇ ଜମି ଦଖଲ
କରିବାରେ ଲାଗିଛି ତାହା ଆଗାମୀ
ଦିନରେ ଏକ ବଡ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟିକରିବ
ନିଶ୍ଚି । ଗଣତନ୍ତ୍ର ବିରୋଧ କରିଥିବା
ଚିନ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏକ ଦଳବାଦୀ
ସରକାର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିକ
ପରେ ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଉଦ୍ୟମ
କରିବ । ମ୍ୟାନମାର ଏହାର ଉଦ୍ଦାହରଣ
। କୋରୋନା ସମୟରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁର ଯୋଗାଶକୁ ବନ୍ଦ କରି
ଚିନ ବିଶ୍ଵର ଅନେକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅଭାବ
ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଠିକ୍ ସେମିତି ରୁଷିଆର
ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଗ୍ୟାସ ଯୋଗାଶ
ଜିଭରୋପରେ ବ୍ୟାହତ ହେବାପରେ
ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତାହା
ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଜଟିଲ ହେବାକୁ
ଯାଉଛି । ଯୁକ୍ତେନଂରୁଷିଆ ଯୁଦ୍ଧ
ଭରିମାସ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେଲାଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ବନ୍ଦ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା
ଦେଖାଯାଉନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ
କାଲି ନୀରୁତର ଯୋଗାଶ ପଥକୁ
ଲିଥୁଆନିଆ ବନ୍ଦ କରିଦେବା ପରେ
ସେଠୀରେ ରହିଥିବା ରୁଷୀୟ ନାଗରିକଙ୍କ
ପାଇଁ ରୁଷର ସରକାର କଟୋର
ପଦକ୍ଷେପ ଗୁହଣ କରିବା ଆଶଙ୍କା
ଦେଖାଦେଇଛି । ଯଦି ତାହା ହୁଏ
ତେବେ ଜିଭରୋପୀୟ ସଂଘର
ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସହ ରୁଷିଆ ମୁହାମୁହୁଁ
ହେବା ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଫଳରେ
ଯୁଦ୍ଧ ଯୁକ୍ତେନରୁ ଅନ୍ୟରାଷ୍ଟକୁ ବ୍ୟାପିବାର
ସମ୍ବାଦନା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧୂକ । ଦାର୍ଢିନ
ଧରି ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଜାରି ରହିଲେ
ଯୋଗାଶ ସଙ୍କଟ ଅଧୂକ ଜଟିଲ ହେବା
। ବର୍ତ୍ତମାନର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ସଙ୍କଟ
ସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି
ହେବ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଭାରତ ପରି
ବଡ ଦେଶ ଜିଭରୋପ ପାଇଁ ସହାୟକର
ଭୂମିକା ନେଇପାରିବ ବୋଲି ଜମାନୀର
ଭାବରେ ବିରାଗ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ
ବିଶ୍ଵର ଦିନମାନଙ୍କରେ ଭାରତ
କୋରୋନା ସମୟରେ ସହାୟତା ହେଉଥିଲା
କିମ୍ବା ରୁଷିଆ ଉପରେ କରଗଣା ସଭେ
ସାହସର ସହ ରୁଷୀୟ ଟେଲ ଓ
କୋଇଲା ଶକ୍ତା ଦରରେ କିଶିବାକୁ
ଯେପରି ବନ୍ଦପରିକର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ

କରିଛି ତାହା ଜର୍ମାନାକୁ ପଥର ଆସିଛି । ଭାରତ ବିକଷ ଉତ୍ତାଦନ, ସୁଲଭ ଯୋଗାଣର କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ଉଠା ହେବାକୁ ଯେପରି ପ୍ରୟାସ କରି ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ସଂକ୍ଷାର ଆଶି ସଫଳତା ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି ତାହା ଜଇରୋପର ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ହୋଇଛି । କାରଣ ସ୍କ୍ରେନର ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ ହେବାପରେ ଅନେକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଖାଦ୍ୟାନ୍ତ, ସାର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଯୋଗାଣର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଛି । ଭାରତ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅନେକ ଦେଶକୁ ଯେପରି ଖାଦ୍ୟାନ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଝଳିଛି ତାହା ଜଇରୋପ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଭରିଦେଇଛି । ସଙ୍କଟ କାଳରେ ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ବ ଯେପରି ନିଜ ଦେଶରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ସେମିତି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପ୍ରତିକାରରେ ବେଶ ପ୍ରଥମଶନ୍ତି ହୋଇଛି । ଏହିପରିବ୍ରକ୍ତ କାରଣରୁ ଏହିଆରେ ଏବେ ଭାରତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହର କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଛି । ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ଦାରା ଆଯୋଜିତ ସମ୍ବର୍ଧନା ସଭାରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଯୋଗଦାନ କରି ଭାରତର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପରମରା, ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜନୀତିକ ସଂକ୍ଷାର ଓ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା, ସନ୍ତ୍ରୀସର ପ୍ରତିଗୋଧ କରିବା ଉପରେ ଜୋର ଦେଇଥିଲେ ।

ଜି-୭ ଆଲୋଚନାରେ ସ୍କ୍ରେନର ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋ ବାଇଡେନ, କାନାଡାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜର୍ମାନ ଟ୍ରୁଡେଷ୍ଟୁ, ଜାପାନର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପୁନିଓ କିସିତା, ଇଟାଲିଆ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମାରିଓ ଦ୍ରାଷ୍ଟି, ବିଟେନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବୋରିସ ଜନସନ, ଜର୍ମାନୀର ଝନସେଲର ଓଲାପ ସ୍କଲଜ, ଫ୍ରାନ୍ସ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଲମାନୁଏଲ ମାକ୍ରୋନ, ପ୍ରମୁଖ ଜି-୭ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନେତା ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ଜଇରୋପ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘର ନେତୃତ୍ବର ମଧ୍ୟ ଏହି କୌଣସି ସମୟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସଂଗଠନ ଜାତିସଂଘ, ବିଶ୍ୱ ସାସ୍କାର ସଂଗଠନ, ବିଶ୍ୱବାଣିଜ୍ୟ ସଂଗଠନ, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମୁଦ୍ରାପାଣ୍ଡି, ବିଶ୍ୱବ୍ୟାକ୍ସର ସଦସ୍ୟଗଣ ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଂଗଠନ ୧୯୭୪ରେ ଫ୍ରାନ୍ସର ରାମବୋଲେଟ କାସଲଠାରେ ପ୍ରଥମ ଆରମ୍ଭ

ଯୁରୋପୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ରୁହୁଁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଅପରପକ୍ଷେ ଭାରତ ପୂର୍ବରୁ ବାର୍ଷିକ ୧
ପ୍ରତିଶତ ଟେଲ ରୁଷିଆୟାରୁ କୁଣ୍ଡ
କରୁଥିଲା ବେଳେ ଏବେ ତାହା ବଢ଼ି
ପ୍ରାୟ ୧୦ ପ୍ରତିଶତରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି ।
ଏହା ଜାରି ରହିଲେ ଆଶାମୀ ଦିନରେ
ରୁଷିଆ ଭାରତର ପୁଅମ ଟେଲ
ଯୋଗାଣକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବ । ଏହାକୁ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଭାରତ
ସ୍ଵଜ୍ଞ ଜନନ ବ୍ୟବହାର, ଜଳବାୟୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ
ଗ୍ରହଣ, ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକରଣ ଉପରେ ଅଧିକ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକଥା କହିଥିଲେ । ଶଙ୍କି
କେବଳ ଧନୀଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ଗରିବଙ୍କ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର ବୋଲି
ଯୁକ୍ତି ବାତିଥିଲେ । ଏହି ବୈଠକ
ଅବସରରେ ମୋଦିଙ୍କ ଫ୍ରାନ୍ସ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି
ଇମାନ୍ୟୁଏଲ ମାକ୍ରୋନଙ୍କ ସହ
ଆଲିଜନକୁ ନେଇ ତେର ଆଲୋଚନା
ବିଦେଶୀ ମିତିଆରେ ହୋଇଛି ।
ମାକ୍ରୋନଙ୍କ ସହ ମିତ୍ରତାକୁ ନେଇ ଫ୍ରାନ୍ସ
ମିତିଆ ବହୁଳ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛି ।

ଏହି ଅବସରରେ ମୋଦି ଦକ୍ଷିଣ
ଆଫ୍ରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସିରିଲ
ରାମଫୋସା ଏବଂ ଲଣ୍ଠନେସିଆର
ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋକୋ ତ୍ରିତୋତୋଙ୍କ ସହ
ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଜି-
୭ଆଲୋଚନାରେ ଯୁକ୍ତେନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି
ଜେଲେନର୍କ ଆଭାସ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ
ଯୋଗଦେଇ ତାଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଅଧିକ
ସହାୟତା ଦେବାଲାଗି କହିଥିଲେ ।
ଜର୍ମାନୀର ଝନସେଲର ଓଲାଫ୍ ସ୍କଲଜ
ଏବଂ ଜଗାଲୀର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମାରିଓ
ଦ୍ରାଘି ବର୍ତ୍ତମାନର ଶଙ୍କ ସଙ୍କଟକୁ ଦୂର
କରିବାକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜିନି ବେଶ କରି ବାକୁ
କହିଥିଲେ । ମୋଟାମୋଟି କହିବାକୁ
ଗଲେ ଜି-୭ ବୈଠକ ଯୁରୋପର
ସାର୍ଥକେନ୍ଦ୍ରିକ ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟରେ
ସାମିତ ହୋଇ ରହିଲା । ଏହା ବିଶ୍ୱ
ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ
ଆଲୋଚନାର ମାଞ୍ଚ ହେବାଠାରୁ
ଦୂରେଇ ରହିଲା । କୋରୋନା ପର
ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ ଅନେକ ରାଷ୍ଟ୍ର
ସଙ୍କଟର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥିଲା
ବେଳେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର
ଆଲୋଚନାରେ ତାହା ଅଧିକ ସ୍ଥାନ
ନପାଇବା ପରିଚାପର ବିଷୟ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୩

ମାରୀ ଛୋରିଯାଁ ଛୋରେଁ ସେ କମ୍ ମହି

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଦେଶର ପ୍ରଥମ ଆଦିବାସୀ ମହିଳା
ଷ୍ଟ୍ରେପତି ହେବେ ଡେଣ୍ଟିଶାର ଦ୍ରୋପଦୀ
ମୁର୍ମୁଁ । କୁହାଗଲେ ଡେଣ୍ଟିଶା ପାଇଁ ହେଉଛି
ଏକ ଏତିହୟିକ ଦିନ । ଜଣେ ଡେଣ୍ଟିଆ
ହିଲା ତଥା ସେପରି ପରିଚିତ ନଥବା
। ରାଜନୀତିରେ ଘାସ୍ତାରେ ରହିଥିବା
ଦ୍ଵାରା ମହିଳା ଦ୍ରୋପଦୀ ମୁର୍ମୁଙ୍କ
କୁଣ୍ଡିତିକ ଜୀବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ରାତ୍ମର ଓ ଦାରଶୂନ୍ୟ । ଦ୍ରୋପଦୀ
ମୁର୍ମୁଙ୍କ ସଫଳତାର ଜୀବନ ଆମ କଣ୍ୟା
ଏକ ମଧ୍ୟ ବୟବ୍ସ ମଳିଯୋଦି
ଦୁଇ ଟିଅଞ୍ଚୁ ପୁରୁଷ ପାଧାନା
ଖେଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇପା
ଅନୁପମ କାହାଣୀରେ ୬୯
ପରିବାରର ସଫଳତା ପୁତ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ବି ଭାରତୀୟ
କୁଣ୍ଡିରେ ଫୋଗଟ ପରିବାରକୁ ସ
ସହ ସୁରଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ୧
ଅଧିକ ଟିଅ କୁଣ୍ଡି ପ୍ରତି ଆକୃଷ
ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

ବିଷ୍ୟତ ଆମ କନ୍ଯା । ଶିକ୍ଷା କୁହନ୍ତୁ,
ଖଳ କୁହନ୍ତୁ ଏପରିକି ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଶୈଶବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବେଟି
ପଉଛି ଲାଗି ସଫଳତାର ଉଦ୍ଦାହରଣ
ଖୁବାଲିଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପରେ
ତୁ ସନ୍ତୋଷର ସହ କୁହାଯାଇପାରେ
ଯ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ କେବଳ
ରକ୍ଷିତ ନହେଁ ଉଚ୍ଛଳ ମଧ୍ୟ । ଅମାର

୨୦୨୯ ଭାରତୀୟ ଜୋକ
ଆୟୋଗର ପରିକାଶ ଫଳ ପ୍ର
ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ସ୍ଥାନ
କରିଛନ୍ତି ଓଅମାନେ । ଆରାଏଥାଏ
ଆଇପିୟସରେ ଓଅଙ୍କ ସଫଳତା
ଭାବରେ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ ପା
ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ । ବେଟି ହଁ ଭ
ଭବିଷ୍ୟତ । ଏହା ଏକାଧିକ ଯେ
ସଦର ଭାବେ ପଡ଼ିବାକୁ

ଖାଙ୍କର ବହୁଚର୍ଚିତ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକପ୍ରିୟ ‘ଦଙ୍ଗଳ’ ଚଳିଛିତର ଏକ ଚର୍ଚିତ ଡାଳଗଣ ଥିଲା ‘ମାରି ଛୋଇଯା ଛୋଗୋ ସେ କମ ହେ କେ’ । ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂଲାପ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ବଡ଼ କାର୍ତ୍ତାବନ୍ଦନକାରୀ ଦଙ୍ଗଳ ଫିଲ୍ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ଏବଂ ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଦିଗରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହଦାୟୀ ଚଳିଛିତ । ହରିଆଶାର ଏକ ମଧ୍ୟ ବୟବସ୍ଥା ମଲ୍ଲୁଯୋଜା ନିଜର ଦୂର ଝିଅଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ କୁଣ୍ଡି ଖେଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇପାରିବାର ଅନୁପମ କାହାଣୀରେ ଫୋଗଟ ପରିବାରର ସଫଳତା ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ବି ଭାରତୀୟ ମହିଳା କୁଣ୍ଡିରେ ଫୋଗଟ ପରିବାରକୁ ସନ୍ମାନର ସହ ସ୍ଥରଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଅଧୁକରୁ ଅଧୁକ ଝିଅ କୁଣ୍ଡି ପ୍ରତି ଆକୃଷ ହେବା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୨୦୨୧ ଭାରତୀୟ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ପରିକାଶ ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ସ୍ଥାନ ଦଖଲ କରିଛନ୍ତି ଝିଅମାନେ । ଆଇଏସ୍ସ ଏବଂ ଆଇପିଏସ୍‌ରେ ଝିଅଙ୍କ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଏକ ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ । ବେଳି ହଁ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ । ଏହା ଏକାଧିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ଭାବନା ଭାବେ ପରିଫଳିତ

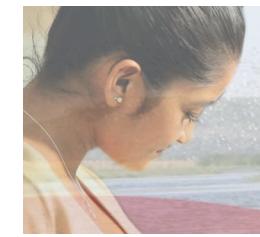
ହୋଇଆସୁଛି । କେବଳ ସର୍ବଭାରତୀୟ ପରିଷା ନୁହେଁ, ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ସେଥୁରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବିଷୟ ବୋଲି ଧରିନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକାଧିକବାର ପ୍ରାଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶ ଗୁହଣ କଳାବେଳେ କନ୍ୟା ହଁ ଆମର ଉବିଷ୍ୟତ ବୋଲି କହି ଆସୁଛନ୍ତି । କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏହି ବନ୍ଦବ୍ୟ ସତ୍ୟତା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁଣିପାଦନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । କେନ୍ତ୍ର ସରକାର କେବଳ ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ, ସ୍ଥାଯ୍ୟସେବା ଏବଂ ଲିଙ୍ଗ ସମେଦନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ କନ୍ୟା ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଫୋକସ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମନିର୍ଭର ଭାରତ ସହ ଆଉ ଏକ ଶଙ୍କ ସଂଯୋଜିତ ହୋଇଛି ପ୍ରାଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆତ୍ମନିର୍ଭର ନାରୀ । ଭାରତକୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭର କରାଇବାକୁ ହେଲେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭର କରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଦର୍ଶନ ଏବେ ଧାରେ ଗତିରେ ହେଉ ପଛେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳକୁ ସଂପୁସାରିତ ହେଉଛି । ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ କନ୍ୟାକୁ ପୁତ୍ରାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖାଯାଇ ଆସୁଥିଲା । ପାଠଶାଳା ଠାର ଆରମ୍ଭ କରି ସାମାଜିକ

ବାଲିକଳଣିରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବନ୍ଧନୀ
ଭିତରେ ରଖାଯାଉଥିଲା କନ୍ୟାକୁ ।
ଏବେ ତାହା ହୃଦୟଟିରେ କିନ୍ତୁ ଭାଙ୍ଗିବା
ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଲିଙ୍ଗ ଅସମତା ସମସ୍ୟା
କେବଳ ଭାରତର ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱର
ଅନେକ ଦେଶ ଏହି ମାନସିକ
ବ୍ୟାଧରେ ପାଢ଼ିବା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମେରିକା ପରି ସତ୍ୟ ଓ ଉନ୍ନତ ରାଷ୍ଟ୍ର
ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି
ବାହିପାରିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭାରତରେ
ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗରୁ ମହିଳାଙ୍କୁ ଶାସନ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଥିଛି ।
ବୈଦିକ ଯୁଗରେ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ଲାନ
ପୁରୁଷଙ୍କ ସମନ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ
କାଳରେ ରକ୍ଷଣଶାଳତା ଚାପରେ କନ୍ୟା
ଏବଂ ନାରୀ ସମାଜରେ ଦିତ୍ୟୀ ବର୍ଗର
ନାଗରିକ ହୋଇଯାଇଛି । ମାତ୍ର ଏବେ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଗତିଶାଳ ପଦକ୍ଷେପ
ଏବଂ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର
ମେଲିପାରିଛନ୍ତି । ତିନି ତଳାକ ଉଛ୍ଵେଦ,
ବେଟି ବଚାଓ, ବେଟି ପଡ଼ାଓ, ଉଜଳା
ଯୋଜନା ଏହାର କେତେକ ବଡ଼
ନିମ୍ନନା ।

କନ୍ୟା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ କମ ନୁହୁଁଛି
ଆଜିଏଏସ୍, ଆଜପି ଏଥ ପରୀକ୍ଷା
ଫଳ ଠାରୁ ଆଉ କ'ଣ ବଡ଼
ଉଦ୍ବାହରଣ ମିଳିପାରେ । ଏକଦା
ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ବିଶେଷକରି
ପଦାତିକ ବାହିନୀରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ

ଯୋଗଦାନ ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲା । ଏବେ
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ
ପ୍ରତିଭାର ସଫଳ ପରିଚୟ ଦେବାରେ
ଲାଗି ଛନ୍ତି । ଆର୍ଥିକ ଜଗତରେ
ଭାରତୀୟ ମହିଳାଙ୍କ ସଫଳତାର
କାହାଣୀ ଲମ୍ବା । ୧୦୨୦ରେ
ଜାତୀୟ କନ୍ୟା ଦିବସରେ ଦେଶର
ସ୍ଥୋଗାନଟି ଥିଲା ‘ମୋ ସ୍ବର : ଆମ
ସମାନ ଭବିଷ୍ୟତ’ । ଏ ଜାତିର
ଭବିଷ୍ୟତ ଆମ କନ୍ୟା । ଶିକ୍ଷା
କୁହନ୍ତୁ, ଖେଳ କୁହନ୍ତୁ ଏପରିକି
ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଶ୍ୱାସଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ
ବେଟି ଯେଉଁଭାଲି ସଫଳତାର
ଉଦ୍ବାହରଣ ରଖୁଟାଲିଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କ
ଦେଖୁବା ପରେ ଆଡ଼ୁସତୋଷର ସହ
କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଭାରତର
ଭବିଷ୍ୟତ କେବଳ ସୁରକ୍ଷିତ ନୁହେଁ,
ଉଦ୍ଭଳ ମଧ୍ୟ । ତଥାପି ଆହୁରି ଆଗକୁ
ବଢ଼ିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଅନେକ ସମ୍ବାନ୍ଧ
ସମାଜରେ ଅନରକିଲି ପରି ଘୁଣ୍ୟ
ପ୍ରଥା କଳଙ୍କ ହୋଇ ରହିଛି । ଲଭ
ଜିହାଦ ନାମରେ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ
ସକାଶ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ମାଧ୍ୟମ
କରାଯାଉଛି । ଏହି ସବୁ ହୋଗମୋଟ
ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ଦୂର ହୋଇଗଲେ ଆମ
ବେଟିଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍କାଏ ଜଜ ଦ
ଲିମିଟ୍ ।

ବିଭାନ୍ନ ବନ୍ଧନଙ୍କ, କଟକ
ଦରଭାଷ : ୧୦୩୭୩୭୪୧୨୭

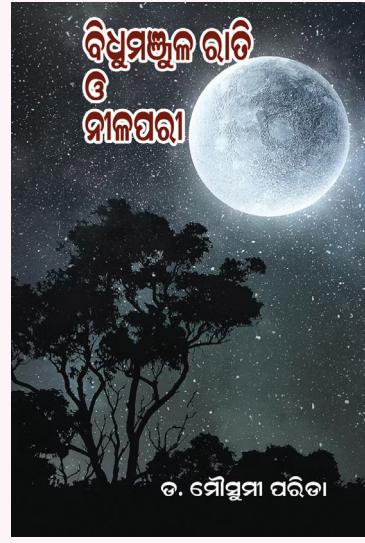
ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଡାଃ ଗୋପନୀ ପରିଦା

(ଭାଗ-୧୪)

(ପୂର୍ବପ୍ରକାଶ ଉପରୁ)

ତା ଭିତରେ ସ୍ଵପ୍ନ କଥା..ଆଶା କଥା..! କଣା କେମା କି ନୂତାଏ ହେଲେ ବି ସ୍ବାମୀ ତ ! ସେଇ ଭାଟ୍ୟ !

ସତରେ ଏମିତି ହୁଏ ଦୁମନାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ? ତୁ ବି ଯାଇଥାକୁ ତୋ ବରମବକୁ ବିବାହ ପାଇ ? ସେଠି ତୋର ହାତରୁ ପିଲା ?

ହୁଅ..ତୋଳାକନ୍ୟା ବାହାଘର..ଯେଉଁଠି ଟିଅ ଯାଏ ତା ବରମବକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ !

ଭାରି ଦରଳାୟଥିବ ନା ପାର ?

କୁଟୁମ୍ବାକୁ ହାଶିବାକୁ ମେଲାବେଳେ ସେ ଜାଣିପାରେ, ଯେତେବେଳେ ତାର ଆଖି ଆଗର ତା ଜାତିଜାମାନେ ବିଲାପିଥାରୁ ଥିଲା ମୋତେ ରଖିବାକୁ ? ସେ ଠାରେଇ କେଇପାରେ ତାର ଦୁର୍ଭ୍ରାତାକୁ !

ହେଲେ ଆଉ ତାର କଥା ? ତିରିଲେ କଣ ବାପାମାଆ ଫୋରାଇ ଅଣିବି ନା ଶାଶୁଦ୍ଧର ଲୋକେ କୁଟୁମ୍ବାକୁ !

ପାର, ସତରେ ଗୋର ଭାରି ହାତି ଶାଶ ! ତୁ ଥିଲେ ମୋର କିଛି ତର ନାହିଁ । ହେ ଛାଡ଼, ସେକଥା..ବରାପ୍ରାମାନେ ଆସିଲେ ତୁ ସ୍ଵପ୍ନ କିମା ଯାଇ ଦେଖୁ ଦେଇ ଆସି କିମିତି ସେ କିମିତି ଦେଖୁବାକୁ ! ଶୁଣିଥିଲ ସେ କୁଆଡ଼େ ରାଜକ ଭାଇ ଭାଇ ସୁନ୍ଦର । ହେଲେ ବରବେଶରେ ସେ କିମିତି ଦେଖୁନ୍ତି ? ଆଉ ହଁ କେହି ନଥିଲାବେଳେ ତୁ ଅଥେ ଆସି ମୋତେ ନେଇବି ଛାଡ଼ ଉପରର ସେ ନିଲାଟିଆ ଜାମାକୁ । ସେଇଠି ମୁଁ ଦେଖିବ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଆଖିର ! ସେଠି ସେ ଦେଖାଯିବେ କୋ..ମୁଁ ଲଜିବାକୁ !

ଆମୋ ମାଆ..ବାଦୁଆପାଣି ଦେଖରେ ପିଲାବିଲାଶି, ଅଧାରରେ ଏକୁଟିଆ ମୁଁ ତମନ୍ତୁ କୁଆଡ଼େ ନେବି ବା ! ମାଲିକାଣୀ ମୋତେ ରଖିବାକୁ ?

ଆରେ ମୁଁ କହୁଛି ପରା ! ଜିଗର କଳା ସ୍ଵରରେ କିମିଲେ ଛୁଆ ମାଲିକାଣୀ ।

ତୁମେ ଏମିତିକା ନଥା କାହିଁ କହୁଛ ଯେ !

ହେଲେ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ତା' କାବନରେ ଭରିଗଲା ଆର ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ । ଗୋନା ଥିଲା ବିକିଏ ଅଳା ପ୍ରଲାଭର । ସେ ବହୁ ଭଲ ପାରଥିଲା ହେଲେ କିମିତି ଦେଖିବାକୁ ଆଖିବାକୁ ହେଲେ କିମିତି ଦେଖିବାକୁ । ମାତ୍ର ମା' ଆର କେଜେମା'ର ଆକଟ ଭିତରେ ତା'ର ହୋଲିର ସ୍ବର ଉଥାହ ଦେଖିବାକୁ । ହେଲେ ଏବେ ମୋନାର ଆରତିମାନରେ ମୋହନର ହୋଲି ହେଲେଇଯାଇଛି ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ ସୁଖିକିଣିର ପାରିଦେବାର ଶିଥିବାରେ ।

କିମ୍ବୁ ଏଥେ ପାର ଅରାଜି । କୋଳର ଅବୋଧ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ସେ କିପରି ଯାଇପାରିଥାନା ! ପରିଚାର ମାଆ ବି ଅରାଜି ହେଲା ତା ଦିଅଥ

ତୀରନ୍ତପଥ ଓ ଅନବସରରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚିତ୍ରରୂପ

ଜୀବନପଥ ହେଉଛି ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସିଂହଦାରରୁ ଆରମ୍ଭ, ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଠିତା ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ସମାପ୍ତ । ବଡ଼ଦାଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭ ସ୍ଥାନ ନିଳାଟଳ ନାମରେ ବି ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରୁ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଠିତା ମନ୍ଦିର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ପ୍ରଥମେ ଭେଟି ବାକୁ ହୁଏ ଏମାରମଠ ଚକଢ଼ିକୁ ଅବଶ୍ୟ ଏହା ଏବେକାର ନାମ । ଏହା ଥିଲା ଅନ୍ତରୁତ ମଣ୍ଡପ । ଯେଉଁଠି ଶ୍ରୀଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଶ୍ରୀଅନ୍ନବ୍ରହ୍ମ ବିତରିତ ହେଉଥିଲା, ସାଧୁ, ସନ୍ତ, ଦୁଃଖୀ, ରଙ୍ଗି ତଥା ତୋକିଲା ପେଟରେ ଆଉଟୁ ପାଇଗୁ ହେଉଥିବା ଜୀବବ୍ରହ୍ମ ମାନଙ୍କୁ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ରିମାର ରାଜୀ ଶ୍ରୀରଘୁରାଜ ସିଂ ଯେ ବ୍ୟକ୍ଷ୍ମୀ କରିଥିଲେ ଏହି ସ୍ଥାନଟିକୁ ଖରିଦ କରି । ସେ ହିଁ ଗଢ଼େଇଥିଲେ ସୁଉତ୍ତ ମଣ୍ଡପଟିଏ । ମଠିଏ ବି ବସେଇଥିଲେ ରିମାର ପ୍ରାଚୀନ ମାନ ଅଛିଛନ୍ତି ନାମରେ । ଏହି

ଅହିତ୍ତ ବରମାନର ବରେଳୀ ଜିଲ୍ଲା । କାଳକ୍ରମେ
ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଖଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ଏମାର ମଠ
ମାର୍ଗତରେ । ସେବେବୁ ରିମା ମଣ୍ଡପ ଲୋକମୁଖର
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି ଏମାର ମଠ ଚକଢ଼ା
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିରାକ୍ୟାଏ, ସେହି ମନ୍ଦିରର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମାଣ ସମୟର । ସମ୍ବାଦ ଅନଙ୍ଗଭାବରେବ
ଶ୍ରୀମନ୍ତିର ନିର୍ମାଣ ଶୈଖ ବେଳକୁ ବିଶ୍ୱ ବିନାଶର
ପାଇଁ ଯାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଯଜ୍ଞ କରିଥିଲେ ।

ସେହିଦିନୁ ଯାଙ୍କ ନାମ ହୋଇଗଲା ଶ୍ରୀଶୁଭଳକ୍ଷଣ
ନାରାୟଣ ଦେବ । କୋଳରେ ମା'ଳକ୍ଷ୍ମୀ ଥାଇ
ବଡ଼ କମନୀୟ ମୂରଁ । ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ନିର୍ମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବା ସହିତ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା ।
ଏଠାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା ଶ୍ରାନ୍ତାରାୟଣ ଛତାମଠ ।
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡର ଏହି ସ୍ଥାନ ଏକ ପବିତ୍ର ଯଜ୍ଞସ୍ଥାନ ।
ଯଗେ ଯଗେ ଲାଲାମୟ ଭଜନାମଙ୍କେ ପାଇଁ

ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନାମଙ୍କ ପାଇଁ
ଅନେକ ଲାଲା ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ସେଥିମଧ୍ୟ ରୁ
କେତେକ ମାନବୀୟ ଲାଲା ଅନ୍ୟତମ ।
ଏଥିମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳେ ଭକ୍ତ ପାଇଁ
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ନଦିଘୋଷ ରଥ ଅଟକିଯାଇଛି ତ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେବେଳେ ଭୁଜ ବଡ଼ାଇ ଭକ୍ତ ହାତରୁ
ନଢିଆ ନେଇଛନ୍ତି । ଏମତି ଅନେକ ଲାଲା ପାଇଁ
ପୁରୁଷୋରମ କ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ ଆଜି ସାଧୁ, ସତ୍ତ୍ଵ,
ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଓ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ
କରିଛି । ବର୍ଷ ତମାମ ଶ୍ରାନ୍ତେତ୍ରରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତଙ୍କୁ ଭିଡ଼
ଲାଗିଥିବାବେଳେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରାତିନାତି ସହ
ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିବା ବ୍ରହ୍ମପାଠ ବ୍ରହ୍ମଗିରି ୧୪
ଦିନ ପାଇଁ ପାଳଟିଯାଏ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ
ଲାଲାକ୍ଷେତ୍ର । ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ୧୦୮
ଗରା ସୁଗୀତ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବା ପରେ
ଜୁରରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ତତ୍ତ୍ଵବିଗ୍ରହଙ୍କ ଚାଲେ ଗୁପ୍ତ
ପୂଜା । ୧୪ ଦିନ ଧରି ଅଶ୍ୱର ପିଣ୍ଡରେ
ଶୁଷ୍ଠ୍ସେବା ପାରଥିବା ସମୟରେ ତିନିରୂପରେ
ଉପାସିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁ । ଏହି ସମୟରେ
ଭକ୍ତମାନେ ଶ୍ରାବିଗ୍ରହଙ୍କୁ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ, ପଞ୍ଚଦିଅଁ,
ପ୍ରପ୍ତର ବିଶ୍ଵର ରୂପେ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ।

ମହାପୁରୁଷ ଏହି ତିନିରୂପ ସମ୍ପକ୍ଷରେ
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଗବେଷଣା
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରୀ ଡା. ସୁରେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥ୍ୟ
ଅନୁଯାୟୀ, ମହାପୁରୁଷ ହେଉଛନ୍ତି ଲାଲାମୟ ।
ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲାଲା ଜଗତ ଓ ଜନାର୍ଦ୍ଦନଙ୍କ
ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ । ଅନବସର ସମୟରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ

ରୂପରେ ଆରୋପିତ ହୋଇ ଉପାସିତ ହେଉଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଭକ୍ତଙ୍କ ମଙ୍ଗଳା କାମନା
ମହାପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ମେଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବା ପୂର୍ବରୀ
ଜଣାଇ ଦେଇଆସନ୍ତି ଜଗତ ଓ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କୌଣସି ବିଭେଦ ନାହିଁ । ଦାରୁରେ ଦେ
ପଞ୍ଚତିତ୍ରରେ ସେ ଆଉ ପଥରରେ ବି ସେ
ଡେଶୁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବା ପରେ ରଥ
ପଥ ଓ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଏକାକାର ହୋଇଯାନ୍ତି ବୋଲି
ଡ.ମିଶ୍ର କହିଛନ୍ତି ।

ସମୟରେ ସମୁଦ୍ର କୂଳେ କୂଳେ ବ୍ରହ୍ମଗିରି ଆସି
ଆଲାରନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଆତ୍ମସନ୍ନୋଷ ପ୍ରାସି
ହୋଇଥିଲୋ । ଏହି ୧୪ ଦିନ ଧରି ଚତୁର୍ଭୁଜ
ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଉତ୍ତମାନେ ଜଗନ୍ମାଥ
ଦର୍ଶନର ସମେଳନ ପ୍ରାସି ହୋଇଥାଏଛି । ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହଙ୍କ
ଉର୍କ୍ଷଦେଶ ବାମ ହସ୍ତରେ ଶଙ୍ଖ, ତାହାର ହସ୍ତରେ
ଚକ୍ର, ନିମ୍ନଦେଶ ବାମ ହସ୍ତରେ ଗଦା, ଦକ୍ଷିଣ
ହସ୍ତରେ ପଦ୍ମ ଶୋଭା ପାଉଛି । ସିରାର୍ଥ ସଂହିତା
ଅନୁସାରେ ଏହି ବିଗ୍ରହ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ନାରାୟଣ
ଅଗଞ୍ଜି ।

ମା'ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ପଟ୍ଟିତ୍ର
ସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଖଟ
ଉପରେ ମଦନମୋହନ, ରାମକୃଷ୍ଣ, ଶ୍ରୀଦେବୀ,
ଭୂଦେବୀଙ୍କୁ ବସାଇ ଉପାସନା କରାଯାଏ । ଯଦିଓ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାସାଦ ଭୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚଦିଶୀଙ୍କୁ ବଳନ୍ତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାସାଦ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଜୁନ ପରିବେଶନ କରାଯାଇଥାଏ ।
୧୫ ଦିନ ପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନରଯୌବନ ଦର୍ଶନ
ଦିନ ଏହି ପଞ୍ଚଦିଶୀଙ୍କୁ ବିସର୍ଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହିତିଳି
ଭାବେ ପଞ୍ଚଦିଶୀଙ୍କୁ ଉପାସନା କରାଯାଇଥାଏ । କରୋନା
କଟକଣା ପାଇଁ ପୁରା ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ରଥକୁ ସେବାଯତମାନେ ଚାଣିନେବେ ଏହି
ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଜାରି ହୋଇଛି । ମହାପ୍ରଭୁ ଶାରିଗନ୍ମାଥ
ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶାର୍ବିଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକଟନ୍ତ୍ରାଥ ଓ ଶ୍ରୀରାମ

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀରାମ ଭକ୍ତ ସବୁ ଗୋଟିଏମା ଭୁଲସା ଦାସ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ମହିମା ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଣି ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଲାଗି ପୂରୀ ଆସିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଅବତାର । ଶ୍ରୀରାମ ଏବଂ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଏକ ତଥା ଅଭିନ୍ନ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଲାଗି ଆସିଥିବା ଭୁଲସା ଦାସ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଦିଆଁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତରେ ସେ ତିନି ଠାକୁରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ । ହେଲେ ସେ ନିରାଶ ହେଲେ । କାରଣ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଠାରେ ସେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦୁଃଖ ମନରେ ଭୁଲସା ଦାସ ଫେରିଆସିଲେ । ସେ ବାଇଶି ପାହାରବୁ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ମାଙ୍କଡ଼ିଏ ଆସି ତାଙ୍କ ଚଦର ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଚାଲିଗଲା । ସେତେବେଳେକୁ ଅନ୍ଧାର ହୋଇପାରିଆଏ । ଭୁଲସା ଦାସ କ'ଣ କରିବେ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ଆସି ଭୁଲସାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ଠାରେ ଦିବ୍ୟ କାନ୍ତି ଥିଲା । ସେହି ପୁରୁଷ ଉକ୍ତ ମାଙ୍କଡ଼କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ମହାତ୍ମା ଚଦର ଫେରାଇ ଦିଅ । ସେହି ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ମାଙ୍କଡ଼ ପାଖକୁ ଆସି ଭୁଲସା ଦାସଙ୍କ ଚଦର ରଖିଦେଇ ଆପିଲୁଥାଏ ହେଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଲେ ।

ଗାଲଗାଳା । ତୁଳସୀ ଦାସ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେଲେ ।
ସେହି ରାତିରେ ସେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ରାମ
ନେଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ନିଦ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ଏହି
ସମୟରେ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲେ । ସ୍ଵପ୍ନରେ ସ୍ୟାଂ
ଶ୍ରୀରାମ ଆସିଥାଏ । ଶ୍ରୀରାମ କହିଲେ, ‘ତୁଳସୀ !
ତୁମେ ମୋତେ ଚିହ୍ନିପାରିଲ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆଉ କେହି
ନୁହେଁ ! ଶ୍ରୀରାମ, ମୁଁହଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରୀ । ତୁମଙ୍କୁ ନିରାଶ
ମନରେ ଫେରୁଥିବା ଦେଖୁ ମୁଁ ସହିପାରିଲିନି । ତୁମଙ୍କୁ
ଅଚକାଇବା ଲାଗି ଚେଷ୍ଟା କଲି । ତୁମ ଚଦର ଛଡ଼ଇ
ନେଇଥିବା ବାନରଟି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ ସ୍ୟାଂ
ହନୁମାନ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ତୁମ
ସମ୍ମାଞ୍ଜରେ ଉଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ, ସେ ବିଭାଷଣ ।
ତୁଳସୀ ଏଥର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଜ ମହିମା
ଜାଣିପରିଲେ । ପରଦିନ ସେ ଆସି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଜଙ୍କୁ

ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟର
ଦେବତା । ତାଙ୍କର ସୁକୁମାର ପଣ ସବୁଠାରେ
ଫୁଟିଛଠେ । ସକଳର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାରୁ ପହଞ୍ଚ ପୂର୍ବର
ବଡ଼ ସିଂହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର
ସୁକୁମାରପଣ ବାରିହୁଏ ତାଙ୍କର ସକାଳୁ ରାତି,
ରତ୍ନରୁ ଅନ୍ୟ ରତ୍ନୁଯାଏ । ତାଙ୍କର ରାତି ନାତିରୁ
ସନ୍ଧି ଜଣାପଡ଼େ ତାଙ୍କର ସଜଜାଜର ମାନବାୟ
ସରୂପକୁ । ପ୍ରତିଦିନ ଶ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରାମଦିର ଖୋଲିବା
ମାତ୍ରେ ହଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଯାବତୀୟ ନାତି ସହିତ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା । ପ୍ରଥମ ରାତି
ହେଲା, ମଙ୍ଗଳ ଆରତୀ । ତାପରେ ଗତରାତିରେ
ତିନି ଦିଅଁ ସୁବେଶିତ ହୋଇଥିବା ବଡ଼ସିଂହାର
ବେଶ ଓହ୍ଲାଇ ଦିଆଯାଇ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରାଯାଏ ସ୍ଵାନ ରାତି ପାଇଁ ଯାହା ଶ୍ରାମଦିର
ପ୍ରତିକିଂହିରେ ହେଲା ମାତ୍ର ପାଇଁ ପାଇଁ

ପରିଚିତ । ପାଠକେ ଜାଣି ଆଖ୍ୟ୍ୟ ହେବେ
ମହାପ୍ରଭୁ ମଣିଷ ପରି ଦୈନିକ ଦାନ ବି ଉଷ୍ଣତି ।
ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଦନ୍ତମାର୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଚମଜାରା
ଦେବତା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଭୂତ ରାତି ।
ଦାନ୍ତସା ପରେ ଠାକୁରମାନେ ସ୍ଵାମୀ କରିଥାନ୍ତି ।
ଗାଧୋଇବା ବେଳେ ଠାକୁରମାନେ ଯେଉଁ ଲୁଗା
ପିନ୍ଧିତ ସେଗୁଡ଼ିକ ଡଢ଼ ଓ ଉତ୍ତରାୟ ଭାବେ
ପରିଚିତ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସମ୍ରକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ ପୁସ୍ତିକା
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସର୍ବଲିପିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ପାଣିଆଘର
ପାଣି ଆଣନ୍ତି । ଜିଭରେଲୋ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାସନ
ଦିଅଁଙ୍କ ଭଣ୍ଟାରେ ସୁଆରବତ୍ତୁ ଆଣି ଯୋଗାନ୍ତି ।
ଖରୁଲି ସେବକ ଖରୁଲି ଯୋଗାନ୍ତି । ଦର୍ପଣିଆ
ଦର୍ପଣ ଆଶେ, ମୁଖରୁଚି ଅଁଏଲା ଘରୁଆରା ଅଁଳା
ଯୋଗାଏ । ଦାନ୍ତକାଠି, ମୁହଁ ଧୋଇବାକୁ ମୁଖ
ମଧ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରିଆୟ ବିଶ୍ଵ ।

ସ୍ଵାନିପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଠକୁର ମାନଙ୍କ
ସହିତ ଦିବସର ପ୍ରଥମ ବେଶ କରାଯାଏ । ମଧ୍ୟରେ

ଏହା ସହ ରତ୍ନ ଖଚିତ ଚିତାରେ
ଅଛି । ୧୦କୁରମାନେ ଯେଉଁ
ରିତ ହୁଆଛି ସେବୁଡ଼ିକୁ ଶାରୀ
ରୀତା କୁହାଯାଏ । ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ
ଦିଅଂମାନଙ୍କର ଅଥର୍ବାସ ରୁଦ୍ଧ
ନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଆବୁର କରୁଥିଲୁ
ଦଢା । ତିନି ଦେବତାଙ୍କୁ ଶୋଭିତା
ପାଇବାଟି ଫୁଲ ଅଳକ୍କାର ସେବୁଡ଼ିକ
ଓ ଅଧିରାମାଳା । ବେଶ ପାଦେ
ପାଇବା । ଏହି ଚର୍ଚିତ ସାହାଶ ମେଲ
କରି ଉତ୍ତରମାନେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
କଟକୁ ଯାଇ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
୧୫ ରସିକମନ୍ୟ ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ
ଉପଭୋଗ କରି ନିଜକୁ ଧନୀ
କାମାଳରେ । ୧୬୦ କାମାଳ

A vibrant, ornate traditional Odia mask, likely a Jagannath or Baladev mask, featuring intricate painted designs and a large, decorative headpiece.

କରାଯାଉଥିବା ସାତଟି ଭୋଜ
ତା, ନହିଁଆ ପାତି ଓ କୋରା
ଦହି ଏବଂ ପାତିଲା କଦଳା
ର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭୋବ
କରଇ ସକଳି ଧୂପ କରାଯାଏ
ସମୟରେ ମହାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ
ବା ସୁଭଦ୍ରା ଓ ବଡ଼ଭାଇ ବଢ଼ି
କଙ୍କ ସହିତ ୧୩ଗୋଟି ସ୍ଵାମୀ
ଜନ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି ଭୋବ
କାନିକା, ତାଟ ଖେଳୁଣ୍ଡି
, ମେଣାମୁଣ୍ଡିଆ, ବଡ଼କାନ୍ତି
ପୁଲି, ହଂସକେଳି, ପଠାପୁଲି
ଏଶ୍ୱରା ପଠା, ଅଦାପାତିତି
ଜଜା । ତାପରେ ଘଣ୍ଠକ ପତେ
ଶାଯାଏ ଛତ୍ରଭୋଗ । ଏହି
ଜଗନ୍ମଥଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ
ଅର୍ପିତ ଖୁବ୍ । ଏହି ଭୋବ

ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତିମ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଏବଂ
ମିଷ୍ଠାନ୍ତ ସାମିଲ ହୁଏ । ଠାକୁରଙ୍କୁ ଅଧିକ ତୋକ
ଲାଗିଲେ କି ଆବଶ୍ୟକ ପଢ଼ିଲେ ଏହି ଛତ୍ରରୋଗ
ଦିନକୁ ଦୂଳଥର ମଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ
କରାଯାଇଥାଏ ।

ଛତ୍ରଭୋଗ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଲାଗି
ହୋଇ ବାହାରିବା ପରେ ହିଁ ସର୍ବାଧୂଳି
କୋଳାହଳମୟ ହୋଇଭାବେ ଆନନ୍ଦବଜାର ।
କାରଣ ଅମୃତସମ ମହାପ୍ରସାଦର ସ୍ଵାଦ ପାଇଁ ଶହ
ଶହ ଭକ୍ତମାନେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି
ତିକେ ସେବନ କରିବାକୁ । ମହାପ୍ରସାଦର ମହ
ମହ ସୁଗନ୍ଧିତ ବାସ୍ତ୍ଵରେ ଆନନ୍ଦବଜାର
ମହକୁଆସ । ସଂଧାରୁପ ପରେ ସିଂହାରାମାନେ
ଠାକୁରମାନଙ୍କ ବେଶ ଉତ୍ତରଣ୍ଟି, ଏବଂ ତାପରେ
ଚନ୍ଦନଲାଗି ସମୟ । ଘରୁଆରାମାନେ ଘୋରାଥୁବା
ଚନ୍ଦନର ଲେପ ଦିଅନ୍ତି ଦିଅମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜଳରେ ।
ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜଳର ସୁଗାନ୍ଧିତ ଚନ୍ଦନଲେପ ପରେ ଆରମ୍ଭ
ହୁଏ ସବୁଠାରୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବେଶ ବଡ଼ସିଂହାର
ବେଶ । ବଡ଼ସିଂହାର ବେଶରେ ମହାପ୍ରଭୁ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ଫୁଲ ପଢ଼ର ଅଳଙ୍କାରରେ ଖୁବ୍
ମନଲୋଭା ଲାଗନ୍ତି । ବଡ଼ସିଂହାର ବେଶ ପରେ
ଆସ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରୀଙ୍କର ରାତ୍ରୀଯାପନର ସମୟ ।
ଯାମର ତୃତୀୟ ବା ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହରରେ ପାଳିତ
ହୁଏ ପୂରା ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିରରେ ପହୁଚୁ ରାତି । ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ନାରାୟଣଙ୍କ ରୂପା ନିର୍ମିତ ୧୦ ଜଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚ
ଶୟନବିଶ୍ୱାସ ଠାକୁରଙ୍କ ଶୟନ ସମୟରେ
ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତିନୋଟି ସୁଶୋଭିତ
ପଲଙ୍କ ପହୁଚୁ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଅଭୁତ
ପଲଙ୍କ ତିନୋଟି ରୂପା, ଗଜଦତ୍ତ, ସିଲକ ଓ
କାଠରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ମେକାପ
ସେବକମାନେ ତିନୋଟି ପଲଙ୍କ ସହ ଖଟଶେଯ
ତିନି ଠାକୁରଙ୍କ ସମ୍ମଖୀରେ ରଖିଦେବା ପରେ
ପଢ଼ିଆରୀ ସେବକମାନେ ରହୁଥିବାସନ ଉପରେ
ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପଇଡ଼ ରଖିଦେଇଥାନ୍ତି ।

ପୁଷ୍ପାଳକମାନେ ସେହି ପଇଡ଼କୁ ଭକ୍ତିର ସହିତ
ଦିଅଁଥୁ ସୁମର୍ପଣ କରନ୍ତି । ତାପରେ ହଡ଼ପାନ୍ଧିକ
ବିତ୍ତିଆ ପାନ ଠାକୁରୀନଙ୍କୁ ମଣେହି କରିଥାନ୍ତି ।
ମହାପ୍ରଭୁ ସୁମଧୁର ପଇଡ଼ ଓ ସୁଆଦିଆ ବିତ୍ତିଆ
ପାନ ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ପରେ ଲିଭାଇ ଦିଆଯାଏ
ଗର୍ଭଗୁହ ଓ ଜଗମୋହନର ସମସ୍ତ ବଢା । ବନ୍ଦ
ହୁଏ ଦକ୍ଷିଣପଟ ବେହରଣ ଦାର ଓ ଆଉଜାଇ
ଦିଆଯାଏ ଜୟ ବିଜୟ ଦ୍ୱାର । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ବାହାରେ
ଉଜନମଣ୍ଣଳୀ ତଥା ଉତ୍ତମାନଙ୍କର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଜୟ ଜୟକାରର ପ୍ରତିଧୂନୀ ପୁରୀ ଆକାଶକୁ
ପ୍ରକମ୍ପିତ କରୁଥାଏ । ଅଞ୍ଚଦୂରରେ ମହୋଦଧୀରେ
ଅବିରତ ଲହରିତ ହେଉଥିବା ଦେଉର ମୁର୍ଛନୀ
ଗଭାରତର ହେଉଥାଏ । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ
ପଢ଼ିଆରା ସେବକ ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ପାଟିରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାକ ଦିଅନ୍ତି ମଣିମା ! ମଣିମା !....
ରତ୍ନେସିଂହାସନ ଛାଡ଼ି ରତ୍ନ ପଲଙ୍କରେ ବିଜେ
ହୁଅନ୍ତୁ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶୟନ ନୀତି ପରେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ତଥା ସମଗ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ନିଷ୍ଠାତ ତଥା
ଶୂନ୍ୟାନ ହୋଇପଡ଼େ । ସକାଳ ହେବାପରେ
କଳାହାଟ ଦ୍ୱାରରେ ପୂର୍ବରାତ୍ରିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା
ମାଟିମୁଦ ଓ ମୋହରକୁ ତନଖୁ କରି ଦାର
ଖୋଲାଯିବା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିହାରା ମଣିମା, ମଣିମା
ତାକଦେଇ ଦିଅଁମାନଙ୍କ ନିଦ୍ରାଭାଙ୍ଗ କରନ୍ତି ।
ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିରରେ
ଜଗତନାଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରଙ୍କର ଦୈନିକ ରାତି
ଓ ନାତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବାୟ ଠାଣିରେ ।

